

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **V. B.**, zast. JUDr. Radkem Navrátilem, advokátem, se sídlem Rooseveltova 6/8, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2014, č. j. 62 Af 11/2013 – 55,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Finančního ředitelství v Brně ze dne 10. 12. 2012, č. j. 18989/12-1102-704561, byla zamítnuta odvolání žalobce proti rozhodnutím Finančního úřadu Brno I jako správního orgánu prvního stupně ze dne 10. 1. 2012, č. j. 416930/11/288511701357, č. j. 416973/11/288511701357 a č. j. 416987/11/288511701357, a tato rozhodnutí byla potvrzena. V případě rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se jednalo o dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty, jimiž byla žalobci doměřena daň za 1. čtvrtletí roku 2009 ve výši 33.174 Kč, za 2. čtvrtletí roku 2009 ve výši 37.677 Kč a za 3. čtvrtletí roku 2009 ve výši 44.631 Kč.

[2] Proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně se žalobce bránil žalobou ze dne 11. 2. 2013, ve které navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady řízení. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 8. 3. 2013, č. j. 62 Af 11/2013 – 28, byl žalobě přiznán odkladný účinek.

[3] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 12. 5. 2014, č. j. 62 Af 11/2013 – 55, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

[4] Proti rozsudku Krajského soudu v Brně se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 5. 6. 2014, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Současně navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 6. 2014, č. j. 4 Afs 118/2014 – 25, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 Sazebníku poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o soudních poplatcích“) činí 5.000 Kč, a dále soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky 20 Sazebníku poplatků činí 1000 Kč, tedy aby zaplatil soudní poplatky v celkové výši 6.000 Kč; současně jej poučil, že nebude-li poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci byly naplněny podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost.

[7] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) „soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon,“ přičemž poznámka pod čarou odkazuje například na zákon o soudních poplatcích. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně užit i pro řízení o kasační stížnosti.

[8] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích „jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti.“ Podle § 9 odst. 1 téhož zákona „nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud výzvu poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“

[9] V projednávané věci nebyl poplatek za kasační stížnost zaplacen současně s jejím podáním, přičemž usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2014 byl stěžovatel vyzván k jeho zaplacení ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení a současně poučen, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o jeho kasační stížnosti zastaví. Usnesení bylo doručováno do datové schránky zástupce stěžovatele JUDr. Radka Navrátila, advokáta; současně s výzvou byla stěžovateli zaslána informace o probíhajícím řízení, na kterou zástupce reagoval sdělením vůči soudu ze dne 30. 6. 2014. Z potvrzení o doručení do datové schránky, vztahující se k doručování obou soudních písemností a k nim ve spise připojené, se podává, že tyto byly stěžovateli doručeny přihlášením zástupce do datové schránky dne 26. 6. 2014.

[10] Lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost podle výzvy soudu proto počala běžet dne 27. 6. 2014 a marně uplynula ve čtvrtek dne 3. 7. 2014, a to v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož „lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“ Soudní poplatek však stěžovatelem nebyl v určené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž ze sdělení vůči soudu, učiněného v reakci na informaci o probíhajícím řízení, která byla stěžovateli zaslána společně s usnesením ze dne 12. 6. 2014, je zřejmé, že výzva k zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli řádně doručena.

[11] Vzhledem k tomu, že poplatek za kasační stížnost nebyl žalobcem jako stěžovatelem v soudem stanovené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatel byl poučen o následcích takového jednání, Nejvyšší správní soud řízení o jeho kasační stížnosti v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích výrokem I. zastavil.

[12] Nejvyšší správní soud dodává, že zvláště nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť by to bylo nadbytečné za situace, kdy řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

pokračování

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu